

Da. v. Minnen, mede tegenwoordig, na het zingen van Ps. 133: 3, met dankzegging eindigde.

Classis Dokkum, gehouden te Dokkum, 22 Aug. II.

De praeses wijdt enkele ernstige en gevoelige woorden aan de nagedachtenis van Reitsma Dienaar, wijlen Da. J. J. A. Ploos van Amstel.

Het examen van den Welverw. Heer P. J. Jongbloed, beroepen Dienaar des Woords van O. Nijkerk, neemt een aanvang, onder medewerking der Prov. dep. Da. Kruijswijk en Siertema.

De examinator draagt een gedeelte voor een leerde over Ps. 45: 11, 12. Daarna verder onderzoek.

Met alle keurstemmen en zeer gunstig advies der dep. Prov. wordt br. Jongbloed tot de Bediening des Woords en der H. Sacramenten toegelaten.

Ten gevolge van eenige mededeelingen over de kerkelijke toestanden op 't eiland Schiermonnikoog draagt de Classis aan de kerk van Anjum op, een onderzoek in te stellen en op de volgende vergadering hierover rapport uit te brengen. Terwijl voorts de aandacht der kerken wordt gevestigd op genabuurde kerken, welke nog niet tot de reformatie zijn gekomen.

Een voorstel om een Classicaal Zendingsslag te houden, wordt met groote meerderheid van stemmen verworpen.

## Buitenland.

China. Vervolg der Christenen.

Voortdurend komen er uit China berichten omtrent de vervolging der Christenen aldaar, zoodat het nu van lieverlede mogelijk wordt eenig denkbeeld daarvan te krijgen.

De vervolgingen begonnen in de provincie Szechuen, en wel in de hoofdstad Tschengtu.

De aanleiding tot de beoogde was de volgende: Een te Tschengtu arbeidende zendingarts had bij een Chinese kramvrouw een operatie gedaan. Het kind kwam als een krachtige jongen ter wereld, maar de moeder werd van dag tot dag zwakker. Zij werd door den zendingarts behandeld en stierf ten slotte.

De man ontbood toen den arts en zoo spoedig deze de vrouw voor dood verklaarde, sprong hij op hem los en beschuldigde hem aan den dood zijner vrouw schuld te hebben.

Een gevecht ontstond daardoor, doch het gelukte den arts naar buiten te komen, gevolgd door den man van de gestorvene. Diens luid geschreeuw bracht weldra een groote menichmassa op de been en toen een uit de menigte den arts een slag toebracht en deze zich daarop begon te verdedigen, werd algemeen de kreet aangeheven: „vermoord hem!“ De arts zocht zijn leven te redden door te vluchten en het gelukte hem ook, om door het gepeupel gevolgd in zijn hospitaal te komen. Een deel van de menigte drong wel het gebouw mede binnen, doch werd door den doctor daaruit weder verdreven, die daarop den weg tot de deur afloot.

Daar het inmiddels nacht geworden was, verspreidde de volkenmenigte zich weder.

De zaak werd aan de overheid bericht, die beval, dat het lijk van de gestorvene vrouw zou worden geschouwd. Een volle twee dagen was de geheele stad in oproer, (22 en 23 Mei).

Ieder ging naar het sterfhuus, om de door den zending vermoorde vrouw te zien. Het volk dacht niet anders, dan dat de vrouw door den zendingarts was omgebracht. Dagelijks gingen er groote menichmassen voorbij het huis van den arts, terwijl er luid geschreeuwd werd: „steek de huizen der vreemden in brand!“

Zoodat het steeds gaat, werd door het volk de zaak altijd erger, zoodat in het eind van Mei het volk te hoop liep en de daar aanwezige inrichtingen voor de Zending verwoestte. Toen men het Franse zendinggebouw te Tschengtu ten onderdoof, keerde, brak het gepeupel ook het graf open van den voor 70 jaren ontvoerde bisschop Dufresse, dat zich in den tuin van het Roomsche zendingshuis bevond, en nam het gebeente er uit. Dit gebeente werd toen door de straten van Tschengtu gedragen, terwijl men riep, dat dit de beenderen van Chinezen waren, die de zendingen vermoord hadden; men had ze in de kelders van hun huis gevonden. Dit deed de gemoederen nog meer in woede losbarsten. De zendingen werden echter niet aangevallen, met uitzondering van den Roomschen bisschop Dumand. Van Tschengtu uit verbreidde zich de beweging tegen de zendingen naar andere plaatsen in Oost-Szechuen.

De protestantse zendingen begaven zich gezamenlijk naar Honkong; de Roomsche zendingen bleven op hunne stations.

Veel ernstiger was de beweging in de provincie Honan. Daar trad de secte der vegetariërs tegen de zendingen op. Eerst na het uitbreken van den oorlog met Japan kreeg deze secte machts en invloed. Reeds in Augustus van het vorige jaar vielen zij de Christenen in een dorpje aan, mishandelden ze en beroofden hen van hun eigendom. Toen zij niet alleen tegen de Christenen optraden, maar nog andere eendaden deden, werd de overheid er toe gebracht, om maatregelen tegen hen te nemen. Dit was het teken tot een algemeen opstand tegen de overheidspersonen, die daarbij aan het kortste eind trokken. Reeds in December van het vorige jaar, toen de secte een soort van algemeen vergadering te Kuscheng hield, was de toestand van de Chinese, die tot het Christendom overgingen, zeer bedenklijk en zij verzochten daarom den leider, Dr. Stewart van het Engelsche zendingshuis, om hen van wapenen te voorzien. Deze weigerde dit echter en wees er op dat, als het op een strijd zou aankomen, zij toch door hun klein getal het onderspit moesten delven. Reeds bij den aanvang van het jaar werd het getal leden der secte geschat op 3000 zielen, meest leden uit de nederigste volksklassen. Daar hadden de gebeurtenissen in Tschengtu plaats. Men had verwacht, dat de zendingen zich uit Honan zouden terugtrekken, maar in plaats daarvan verwisselden de protestantse zendingen de eene provincie met de andere, terwijl de Roomsche niet van hunne plaats waken.

De mandarijnen te Peking, die de vreemde zendingen geen goed hart toedragen, schenen daarin weinig behagen te scheppen. Men ging nu een krachtiger werkend middel aangrijpen, om de vreemde zendingen te verdrijven en wel door te Kuscheng een bloedige vervolging op touw te zetten.

De bijzonderheden van den moord te Kuscheng hebben we reeds in dit blad medegedeeld. De aanvallen op het daar aanwezige Engelsche zendingstation, waarin meest vrouwen arbeidden, werden door 50 vegetariërs ten uitvoer gebracht. De vrouwen smeekten om haar leven. Zij waren bereid al haar goed en al haar versierselen over te geven, maar de aanvoerder van de bende beval geen genade te gebruiken en de vrouwen aanstands neder te houwen. Zoo

werden dan behalve de zending Stewart, zijne vrouw en twee zijner kinderen en nog zes vrouwelijke zendingen, meest dochters van Engelsche predikanten, omgebracht. De andere kinderen van Stewart en een zendinge werden zwaar verwond; vier mochten verschoond blijven.

De vermoorde predikant Stewart was sedert 1876 in dienst van de Church-Mission. Hij studeerde aan het Trinity-College te Dublin. Onderseide jaren was hij directeur van het theologische Seminarium te Fatschau. Daarna werd hij ziek. In 1893 ging hij met zijne vrouw weder naar China. Hij moet met zegen onder het opkomend geslacht hebben gearbeid. Hoe weerloos de zendingen te Kuscheng waren, bewijst een telegram aan de Church-Mission, volgens hetwelk de soldaten, die afgezonden waren om het zendingstation te verdedigen, daar inbraken en het plunderden.

Inmiddels is de vervolging voortgegaan. Den 7den Augustus zijn de Engelsche en Amerikaanse zendingstations te Fatschau bij Kanton aangevallen en de hospitalen verwoest. Eenige van de zendingen ontvloden naar Schamin, andere bleven te Fatschau. Een Chinese met kanonnen gewapende boot werd tot herstel der orde gezonden. Het gerucht loopt, dat weldra alle zendingstations van de provincie Kwangtung zullen verwoest worden. De bond van vegetariërs telt thans 12,000 man, die wel gewapend en georganiseerd in staat zijn, om de Chinese troepen weerstand te bieden.

Wel mag een gebed opgaan voor de vervolgde kerk in het uitgebreide land, dat even weinig in staat schijnt de vijanden van buiten als de oproermakers van binnen te breiden.

WINCKEL.

## Voer Kinderen.

DE WAGENMAKER.

III.

BIJ DEN DOKTER.

De derde van het gezelschap, een man van een dertig jaar, (de beide anderen waren ouder) was een Duitscher, die in het keizerlijk leger diende, gelijk we reeds zagen, en daar een rang bekleedde, wij zouden zeggen van onderofficier. Hij was 't die den dokter had opgezocht; want toe dat zullen we hooren.

Toen de dokter op de vraag, of hij de bedoelde persoon was even geantwoord had, vestigde de generaal een langen doorboorenden blik op zijn gastheer — iets wat den laatste minder scheen te bevalen. De generaal ging voort:

„Gij weet ongetwijfeld, dat er ook wel menschen dokters heeten die 't niet zijn niet waar?“

„Zeker“, sprak de ander verbaasd.

„Ook wil ik u herinneren“, vervolgde Vives bedacht, „dat er menschen zijn die voordeel behalen door valsche geld in omloop te brengen, of aan jonge onervaren menschen te leenen tegen werkerwinst; ook zijn er wel, die 't geld dat voor de kerk door vrome menschen bestemd is, in hun eigen zak doen verdwalen en weer andere die 't gewin liever hebben dan 't geweten.“

De dokter gaf geen antwoord.

„Nu ik u dat alles herinner heb“, zoo vervolgde Vives, „kalm en ernstig“, moet ik u eerst verzoeken volkomen te zwijgen tegen iedereen over hetgeen ik u verder zal mededeelen. Ik heb u een voorstel te doen: gij kunt ja of neen er op zeggen. Maar hoe ge ook doet, ge moet zwijgen. Ge begrijpt wat er anders volgt.“

De dokter knikte. Hij wist maar al te goed wien de generaal bedoeld had, toen deze aan zoo velerlei herinnerde, en hij begreep hoe die heus onbekende hoogte heer elk oogblik een boekje van hem kon openen en er dan niet veel goeds volgen zou. Hij waagde het alleen te vragen:

„Mag ik ook weten wie mij de eer aandoeft tot mij te komen?“

„Ik ben generaal Vives, in dienst van Zijn Keizerlijke Majesteit“, luidde het trotsche antwoord, als wilde de spreker zeggen: ik durf mijn waren naam noemen, en dat is meer dan gij den moed zoudt hebben te doen.“

„En nu, luister“, vervolgde de generaal. „Gij hebt van ons niets te vrezen, integendeel veel te verwachten. Doch weet dit, roet ge uw mond of verraadt ge ons, dan ligt uw vonnis getekend. Gij hebt begrepen, 't behoort ons maar één woord te kosten.“

De dokter sprak dit niet tegen; hij begreep trouwens dat het in zijn voordeel was te doen wat de generaal zei en lusterde opmerkzaam.

„Ik heb u dit voor te slaan“, sprak de generaal. „Met dezen officier, uw landgenoot, en een man van eer, zult gij een moeilijken tocht ondernemen. Er is veel bij te wegen, maar ook veel te winnen.“

De listige oogen van den dokter stiekerden. „Zijt ge ooit in Constanza geweest?“

„Ja.“

„Kent men u daar?“

„Neen; het is meer dan 20 jaar geleden. Ik heb er toen twee jaar gewoond en ken de plaats zeer goed. Maar ik ben sinds dien tijd zoo veranderd en verouderd, dat wel niemand mij meer zal kennen. Ook heb ik er geen vrienden.“

„Des te beter; luister nu. Gij gaat met dien heer mede en hebt slechts nauwkeurig te doen wat hij u zeggen zal en hem te helpen waar 't noodig is. Gij hebt niets bijzonders, gevaarlijks te doen, niet te vechten of wat ook. Maar de gehele zaak is gevaarlijk. Want ontdekt men wat gij eigenlijk komt doen, dan wordt ge zonder genade opgehangen.“

„Dan moet ik zeker verspieterswerk doen.“

„Juist; het verdere zal u later gezegd worden. En nu, vierduizend daalders zijn er mede te verdienem als ge na een maand mij kunt berichten wat ik weten moet. Voor reisgeld en wat ge meer behoeft, zorg ik. Doch als gezegd, verraadt gij ons, dan zijt ge uw leven niet meer zeker.“

De dokter dacht echter blijbaar aan geen verraad, maar veelmeer aan het beloofde geld en sprak:

„Vierduizend daalders! bedenk wat ik waag, generaal. Voer 200 weinig heb ik mijn leven niet veil.“

„Weinig“, riep de ander verbaasd, die werkelijk een voor dien tijd hooge som had genoemd.

„Maak er vijfduizend van“, sprak de dokter, „en alles is in orde.“

„Ik ben hier niet gekomen om te bieden en te schakelen“, sprak Vives, die tevens begreep dat hoe meer hij bood, hoe minder de kans werd dat de dokter, om nog meer te verdienen, heel 't plan zou bekend maken; 'k ala toe. Deze officier is getuige, zoodat van mijn toestemming als van de uwe. Het nadere zult ge hooren. Overmorgen komt deze officier weder.“

Met een rees Vives op en stapte, zonder den dokter met een blik of een groet te verwaandigen, trotsch naar de deur, gevolgd door zijn metgezel. Beide deden weer hun mantels om.

De gastheer schoof haastig de grendels weg en geluidde het tweetal naar hun voorruit. Met behulp van den knecht leidde men 't paar voorrechtig naar den grooten weg, en de reizigers vertrokken van de plek en verdwenen in de duisternis.

„'t Is een listige, doortrapte vos, die dokter“, sprak Vives tot zijn makker, „hij heeft heel wat op zijn geweten. Maar juist ook een heet ge er bij noodig. Hij heeft het werk meer bij de hand gehad.“

„'t Was jammer, dat de generaal geheel vergat hoe menschen als de dokter hun booze bedrijven zeker moeilijk zouden uitgevoerd hebben, als niet lieden gelijk Vives zelf hem er de gelegenheid toe boden. Misschien begreep de officier dit ook, en hij antwoordde alleen: „Ik ging ook liever met een braut soldaat. Maar de kerel weet zich overal door en uit te helpen, en zoo een hebben we noodig.“

Wat er nu geschied moest, zullen we weldra weten.

AAN VRAGERS.

Onze lezer L. te A. vraagt hoe de uitdrukking: „Wiens brood men eet, wiens woord men spreekt“, te verstaan is. Moet ik dan, vraagt hij, ook tegen mijn overtuiging in handelen, als mijn patroon, of hij wiens brood ik eet, het verlangt?

Het antwoord is eenvoudig: Natuurlijk niet. In 't geval dat onze vriend er bij aangeeft, is dit al duidelijk en van vele andere ook. Als iemand werk voor een ander verricht, is hij als arbeider zijn loon waard, maar dit wil niet zeggen dat hij ook in het verkeerde de wenschen van zijn meester heeft te volgen. Als de baas den knecht op sterken drank onthulten wil, of hem een kaartje geeft voor den schouwburg of geld om op Zondag uit te gaan, dan moet de knecht dat weigeren. Ten eerste omdat dit alles niet deugt en ten tweede ook, wijl dat niet het loon is voor werk dat men van hem eischen kan.

Doch de fout zit bij vriend L. hierin, dat hij als een gebod of regel opvat, wat niet anders is dan een gezegde, om aan te duiden het *gewoonlijk geval*. Er zijn veel zulke uitdrukkingen, bijv.: ondanks 's werelds loon; de gelegenheid maakt den dief; een kat in den zak koopen enz. Dit wil niet zeggen: gij moet daar naar handelen, maar: zoo gaat het veelal. Zoo ook hier. Want niet klein is 't getal dergenen die, om hun meester maar te believen, ook het kwade doen als hij 't wenscht. Wil vriend L. een goeden regel hebben, dan kan hij dien vinden in Ef. 6: 5, 6 en 7 en Coll. 3: 22 en 23.

CORRESPONDENTIE.

M. G. M. te R. Daar het gezondene voor een deel te laat kwam voor dit nr., gaven we het een andere bestemming, zoo dat het doel toch bereikt wordt en zullen zorgen dat u 't bewijs daarvan ontvangt. Op de vraag geven we spoedig antwoord. Uw adres wilt ge zeker aan den ondergetekende wel opgeven.

HOOGENBIRK.

## Reformeerde Gezindheid.

Reformeerde Kerken.

BEROEPEN: Schippluizen, G. Elshove, cand. te Kampen. — Broek op Langendijk (N.H.), A. H. J. Willing te Arum (cl. Franeker). — Rijken (cl. Deventer), J. D. te Winkel te Elburg B. — Helder en Waddingsveen, J. Bootsma te Kollum c. a. (Fr.). — A. — Scharnegoutum c. a. (Fr.). — A. Roorda te Zuid-Bejerdijk (Z.H.). — Cuijdaard (Fr.). — K. Troost te Ambt-Vollenhove. — Overschie, W. A. Vrolijk te Zaandijk. — Doornberghum en Loppersum (cl. Appingedam) c. a. (Fr.). — A. S. Schaafsma, cand. te Grootegast (Gron.) — Looijegast (cl. Emmen), W. Bouwman, cand. te Nieuwe-Fekela. — Gouda, G. J. D. Aalder, cand.

AANGENOMEN: Steen (cl. Koeverden), B. J. Lambert, cand. te Hasselt.

REDANT: Werkendam c. a., A. H. Geselle Meerburg te Delt. — Scharlsterveen (Fr.). J. Balkema te Stads-Munsterkannal (Gron.) — Hollandscheveld (Dr.). J. Dekker Hz. te Wierp (Dr.).

Nederlandsche Hervormde Kerk.

BEROEPEN: Boven-Suikde, D. J. van Brummen te Haskerhorke. — Dronrijp (toet.), I. M. J. Hoog Ma te Terwolde. — Tricht (Geld.), H. W. A. Voorhoeve te Rekenen. — Oppenhuizen (Fr.). F. J. Los te Bruchem en Kerkwijk. — Nes (op Ameland), J. Niemelje te Waaksens en Brantgum. — Hendrik-Ido-Ambacht, J. G. Dekking te Jaarsveld c. a. — Enkhuizen, H. van der Meulen te Haastrecht. — Aalsmeer, D. Oudega te Wickel. — Culemborg, C. F. Westerman te Wildervank en Veendam. — Zuidzande (cl. Dordrecht), W. Voors te Kuize (Ov.). — Waardijk, J. A. van Hoven te Ede. — Rossum, M. J. Sanders te Nunspeet. — Appelsche, A. J. van 't Hof te Nootdorp. — Oldeboorn, P. Kijlman te Bunnik. — Halle, D. J. Veer te Bergharen. — Aelhuim, W. van Sloten te Kouveen (gem. Staphorst). — Emmen, L. Looijen (als bulprediken) te Jubbega. — Termenten en Bergweer, D. W. Benckema te Oosterselsel. — Nieuwkerk (cl. Zierikzee), J. Stehouwer te Koekange (Dr.).

AANGENOMEN: Elst, hulppr. H. van Meerten te Oostervolde.

REDANT: Drachten (Fr.). J. Busch Keizer te Dwingelo (Dr.). — Wilsom, P. H. Visser te Wapenveld. — Oudenhoorn c. a., D. van Krevelen te Hoogveld. — De Wip, S. H. A. Begemann te Holward. — Krimpen aan de Lek, J. Bollestein te Putten (op de Veluwe). — Bladert en Hapert, W. G. van Sinden G.H. te Made c. a. — Pans c. a., R. K. Dijksterhuis te Oldabert. — Schoonhoven, D. Cladder te Schoonrewoerd. — Loon op Zand, A. ten Have te Polabroek. — Dierik, C. G. M. Quack te Winterswijk. — Nes (op Ameland), W. Cannegieter te Adorp. — Hasselt, W. van Sloten te Rouveen (gem. Staphorst). — Stadskanaal, G. Versers te Schoonoord. — Ochten c. a. (cl. Tiel), N. M. de Ligte te Rhenen. — Oud-Alblas, H. van Griethuizen Anz. te Oostervolde (Geld.).

## Advertentien.

ONDERTROUW:

JACOB OTTO, van Woudrichem

EN JOSINA VAN DRIEL, van Den Helder.

Huwelijksvoltrekking D. V. 11 September a. z. Den Helder, 24 Aug. 1895.

Voor de vele blijken van belangstelling, bij ons 25-jarig Huwelijk ondervonden, betuigen wij, ook namens onze kinderen, onzen hartelijken dank.

R. VERSLUIS JR. A. M. VERSLUIS—BIDDINGH.

Amsterdam, 30 Augustus 1895.

L. G. WEISZ & Co., Commissionairs in Effecten, Prinsengracht bij de Prinsenstraat, No. 157, AMSTERDAM.

Voor 1896

verschijnt weder D. V. de goedkoopste en degelijkste SCHEURKALENDER:

Paarlen uit Gods Woord.

Prijs 30 Ct.; 10 ex. à 27½ Ct.; 25 ex. à 25 Ct.; 50 ex. à 24 Ct.; 100 ex. à 22½ Ct.; 250 ex. à 22 Ct.

Bij de meeste Boekhandelaars en Agenten is het schied reeds ter bezichtiging gesteld, bij wien men kan intekenen, alsmede bij den Uitgever T. SLAETER, te Kollum.

Heden verscheen bij J. MUUSSES, te Farmereend:

Geschiedenis des Vaderlands.

Een leerboek voor zelfonderricht, ten dienste van Onderwijzers en ontwikkelden, DOOR R. HUSEN.

ste deel (van 100 jaar v. Chr. — 1648 na Chr.) Prijs f 2.25.

Het 2de deel van gelijken omvang is ter perse.

## P. VAN EIJK.

Firma JOHANNES KRAMER & Co., DAN 15-17, AMSTERDAM.

Koopen en verkoopen EFFECTEN, diverse LUTEN en vreemde COUPONS, Wisselen Gouden Zilveren MUNTEN en vreemde Banknoten. Sluiten PROLONGATIEN en BELEENINGEN. Nemen gelden a DEPOSITO 1½ pCt onder de prolongatiekoers. Bedragen tot en met Duizend Gulden worden op vertoon terugbetaald.

## DE ZONDAGSSCHOOL.

WEEKBLAD onder Redactie van A. J. HOOGENBIRK.

Per jaargang franco per post f 2.50.

Inhoud van het Nr. van 28 Augustus 1895: Onderwerp voor 8 September. — Veijwilligers gevraagd. — Bethlehem. — Wouter Oom op zijn graatsloot. — Boekbeoordeeling. — Velerlei: Meppel. Voorbeeld. — Advertentie.

Amsterdam. HÖVEKER & ZOON.

Werken van ANDREW MURRAY.

De Geest van Christus. 31 overdenkingen. f 1.50. Gebonden. . . f 1.80.

Gelijk Jezus. Overdenkingen over het beeld van den Zoon Gods en onze gelijkvormigheid aan Hem. f 1.40. Gebonden. . . f 1.75.

Jezus, de geneesheer der kranten. Overdenkingen over de geloofsgeneezing. f 0.80. Gebonden. . . f 1.25.

Amsterdam. HÖVEKER & ZOON.

Bij J. A. WORMSER, te Amsterdam, verscheen:

In de Schaduw des Doods.

Meditatiën voor de Krankenkamer en bij het Sterfbed, DOOR

Dr. A. KUYPER.

Prijs f 1.90. In stempelband f 2.40.

EXCELSIOR.

Geillustreerd Tijdschrift voor Nederlands Jongelingschap en Volk

ONDER REDACTIE VAN A. J. HOOGENBIRK en J. A. WORMSER.

Prijs per jaargang (12 Nrs. à 16 pag. en 12 Nrs. à 8 pag.) f 3.50.

Inhoud van het No. van 21 Augustus 1895: Een werk op den Sabbath (met plaat). — Wat geschiedt tot leniging der ellende in Londen? — Barotseland. — Psalmberijmingen. — Uit het leven: Een oude rekening. Bijgeloof. — Boekbeoordeeling. — Correspondentie.

Amsterdam. HÖVEKER & ZOON.

ENCYCLOPÆDIE

DER

Heilige Godgeleerdheid,

DOOR

Dr. A. KUYPER.

Drie Deelen, ingenaaid f 16.75; in drie halfdeelen banden f 21.25. (Losse banden per stuk f 1.—).

Amsterdam. DE UITGEVER, J. A. WORMSER

Bij J. A. WORMSER, te Amsterdam, verscheen:

VOOR EEN DISTEL EEN MIRT.

Geestelijke overdenkingen bij den Heiligen Doop, het doen van Belijdenis en het toegaan tot het Heilig Avondmaal, DOOR

Dr. A. KUYPER.

2de druk. — Volksuitgave. Prijs f 0.80.

VOOR UITDEELINGEN (TEN DIENSTE VAN KERKERADEN enz.)

25 Ex. f 12.50; 50 Ex. f 22.50.

Van de groote (eerste) uitgave zijn nog enkele exemplaren verkrijgbaar a f 1.80; gebonden f 2.30.

ELECTRISCHE DRUKKERIJ, voorheen J. J. ARND & ZOON.

Uitgaven van J. A. WORMSER, te Amsterdam.

WERKEN van Dr. A. KUYPER

De drie Formulieren van Eenigheid,

voor kerkelijk en huiselijk gebruik, benevens het Kort begrip der Christelijke Religie, uitgegeven door de Predikanten C. A. RENIER en B. VAN SCHELVEN. Negende Vijfde uitgave. Prijs gecartonneerd f 0.40, 25 ex. f 9.50, 50 ex. f 18.—. In rood linnen stempelband f 0.90.

Dezelfde uitgave met wit papier voor handteekeningen f 1.25.

Tractaat

van de Reformatie der Kerken.

Aan de zonen der Reformatie hier te lande aangeboden op Luthers vierde eeuwfeest. Prijs f 2.50.

Het Sociale Vraagstuk

en de Christelijke Religie.

REDE ter opening van het SOCIAAL CONGRES, den 9den November 1891.

Prijs f 1.—.

Dit is het blad van den Inzand kunnen.

Da

Het v

voor het

ligt in

Noach, z

zeggende

den late

gevestigd

en de

Noachiet

grond ge

regenboog

kinderen

zonder d

meer zoo

daarom l

van dat l

delijker li

ons oplev

een wez

genade f

En da